meije eddimält omme silmi piddime käändma; tallo langa olliwa kik tõine tõise kõrwal nink teiwa rõmo silmile nink sóamelle. Úts põld olli jámme katteõlatse keswa, — tõine Túrgi-kara, kolmas linna, neljas kartohwlide al, mes úttelaijun õlin mahhapantu, lihhawaste kaswen mustetiwa nink walge háálmidega kattetu olliwa, ni et maad lábbi es paista. Neide põlde kõrwal olliwa kats ristik-haina mood, minkist úts róa nurmes olli kúnnetu nink áestedu, tóine pakso ristik-haina al tõise niitmisse tarwis hoijetu. Meije es wõi omma immespannemist nink rõmo peta; meije wõttime perremehhe káest kinni, temma nággi neid rõmo-pissarid, mes meije silmist josiwa; ka temma silmi tulli wessi. Meije kaijeme waiklikkult tõine tõise pále; ent eggaúts meist mõist tõise mõttid árra. Kui meije núúd táhhelepannemisse nink rõõmsa melega se armsa perremehhe ellamisse ollime árrakaenu, lassime taggasi (koddo-) minnen hennele juttustada, kuis temma se mõtte pále olli tulnu, omma majapiddamist sel parrembal wisil kõrda sáda. Temma juttust meile, mes teije siin kulete. Minno essa olli ussin nink kokkohoitja perremees. Jummal olli tálle paljo latsi andnu nink temma teggi ammak omma kõrge wannausseni meijega wõito tööd. Mehhilaste piddaminne, hummalide soetaminne nink tõpra kaswataminne láts tál háste korda; sellega saat temma hennele háád rahha, mes hainu nink õlgi (nappu) ostmisses saije pru-

gitus; sest tulli sis, et temma eggal ajastajal omma nurme úlle nink úlle wõisse wáitada nink rohkeste põima. Enne temma õnnist surma olliwa minno sõssara mehhele- nink ni majast wálja lánnu nink ka mõnni welli olli omma majapiddamist muijale assutanu; minnul es olle sis sedda tó-jõudo, mes minno essal olli olnu; minna piddi ka omme wellile nink sõssarille neide perrandusse-jao kátteandma; minno karri nink ka tó-ellajide arw olli sest wáhhamb. Pále se johtuwa minnule mõnne wáikesse ónnetusse nink karristusse; sest olli sis minnul, minno naisel nink latsil kige tó nink hole man wága rasse lábbi sada; kige ennambaste teggi se assi mulle murret, et põllo wáitaminne kawwete es kúni nink háddast pool nurme saije wáitadus; sest teije tijate jo essi, et meije põllo-piddamissen, kos kolm nurme om, kassin jõud om kessa-nurme úlle nink úlle wáitada, kui mitte rohkeste hainamaad ei olle, ehk kui hainu nink õlgi ei wõi osta, nink et kui sedda ei kõhta sata, nurme aiga móda lahjas láwa. Se luggu tulli ka minnule. Kurba sóame nink murrega piddi minna magazinist wõlgo wõtma, mes minno essa eal es olle tennu. Ka minno há herrale es já minno majapiddamisse sandisminneminne teedmata. Temma tulli minno kaema nink kõnnel minnoga minno ellamissest. Temma kússe: melles ei sáe sinna omma majapiddamist se há eenkirja perra, mes minna omma mõisapiddamissen anna? Kas

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1841, lk. 20